

MAJNICE

Tone Pavček

Tone Pavček je [slovenski pesnik](#), [prevajalec](#) in [urednik](#). Rodil se je [29. septembra 1928.](#), v Svetem Juriju pri [Novem mestu](#). Leta [1953](#) je skupaj s [Kovičem](#), [Menartom](#) in [Zlobcem](#) izdal [Pesmi štirih](#). V slovenski povojni književnosti se je uveljavil kot predstavnik [intimizma](#). Poleg svoje pisateljske kariere je Pavček zelo dejaven tudi na drugih področjih. Nekaj časa je deloval kot urednik na [RTV Slovenija](#), bil med letoma [1963](#) in [1967](#) direktor [Mladinskega gledališča v Ljubljani](#), med [1972](#) in [1990](#) odgovorni urednik [Cankarjeve založbe](#), od leta [1979](#) do [1983](#) pa je bil tudi predsednik [Društva slovenskih pisateljev](#). Zlasti pomembna je njegova vloga v času osamosvajanja Slovenije. [8. maja 1989](#) je prebral t.i. [Drugo majniško deklaracijo](#). Od leta [2001](#) je član [SAZU](#). Je tudi dobitnik [Prešernove nagrade](#) ([1984](#)). Pavček je prejel tudi naziv [vinski vitez](#), saj vzgaja vinograd [trte refošk](#). Njegova hči je znana igralka [Saša Pavček](#).

Majnice ali šmarnice, so nežne, bele, spomladanske rožice, ki zelo lepo cvetijo. Zbirka je razdeljena na:

- prvi del, ki nima naslova
- Pisma

- Podoba dečka
 - Dvogovori
 - Dvojina
 - Rojstva
 - Drobtinice in
 - Jože Horvat – Čudežni srebrni rog »sanjajočega dečka«
- Najbolj mi ugaja del knjige (pesniške zbirke) z naslovom dvogovori. To pa zato, ker so mi pesmi, ki so v tem delu najbolj všeč in sem jih najraje prebrala.
- Fulaste pesmi so zame najstniške pesmi.
- Kadar si majniško razpoložen, se ti zdi, kot, da je ves svet tvoj, da lahko počneš, kar si želiš, sanjariš nemogoče stvari, ...

PRVI DEL

Prvi del zbirke bi poimenovala ljubezen.

Najbolj mi je bila všeč pesem Junak, zato ker poznam takega fanta in je nadvse zabaven, le včasih se preveč postavlja pred drugimi.

Mimobežno in nežno so večinoma kakšne rožice, majhna darilca (npr.: plišaste živalce, ...), lepa knjiga, ...

Junak zna tudi tisto, česar ne zna, se veliko postavlja pred drugimi, nikoli ne misli, da je kje izpadel prav neumno, na primer takrat, ko se v njegovi bližini zadržuje večna Eva, kratkih las in sladkih ust. Avtorjev odnos do njega je prijateljski.

Nova faca je fant, ki se je zaljubil v neko dekle. Zdaj se mu zdi vse grše od njenih oči in rok.

Veliko krat se mi zdi, da je na svetu vse brez veze. Takrat sem prav nesramne volje. Takrat najraje koga opravljam, najlažje pa se spet sprostim ob dobri knjigi (kriminaliki).

PISMA

Največkrat si stvari sporočamo po telefonu, med pogovorom, mobitelu (SMS), po računalniku,... Zaljubljenec ostaja pri pisemski praksi, ker je bolj romantična, ker so fina in zaupljiva, ker povejo več kot besede,...

Fant pošilja puncu pisma, da bi vedela, da mu je všeč, in da se v pisanju sprost, in si misli, da je z svojo Vanjo. Odrasli mislijo, da takšno pisanje ni za otroke in da je povrh vsega bedasto.

Nenavadne besedne zveze: pod krtinami nesmislov, nad oblaki puhlih ciljev, naj zdaj gre kot samozvanka,...

PODOBA DEČKA

Ta deček je mlajši od onega, ki je pisal pisma in ime mu je Marko. Dečka vodi pot čez plan. Nenavadna zveza, ki jo najdemo v zadnji kitici pesmi Prijazna cesta je sončna prha. Deček je lahko zavil v hrib, ravnino, gozd, čez vodo, v veselje, k modrosti knjig, v ujetost ali v svobodo. Da, tudi jaz iščem kdaj pot k sebi. Največkrat po velikih, neprijetnih presenečenjih.

DVOGOVORI

Prisotni sta dve osebi, fant in dekle. Zadnji verz si razlagam tako, da mislim, da sta onadva kar sama čudeža.

Pesnikove definicije: samih lepih dvojic z ustnicami v eno zlitih
Vsak človek potrebuje svoj čudež, vendar mislim, da je že sam človek velik čudež.

DVOJINA

Dvojina je lepa, ker se vsak s kom pogovarja, to je verjetno tudi pesniku všeč. Odgovor mi pove pesem Tožba. Bolj srečen je človek z željami. Pavčkovo misel bi razjasnila tako: Če si ničesar ne želiš, ti za ničesar ni več mar, ker si preprosto ne želiš, da bi ti bilo. Fant bi vzel na zvezdo sreče: mamó, očeta, nono, deda, pol razreda, pol bloka, pol ulice in še koga. Njegov končni sklep je, da bi na zvezdo vzel samo Ano. Jaz bi na svojo zvezdo vzela nekoga, ki bi ga imela zares rada.

Rokav je pust zato, ker ga je njegova punca zapustila in je odšla drugam, zato zdaj hodi sam. Ne, osamljen je tudi fant. V svoj srčni predal spravljam svoje skrivnosti. Res je. Predal ostaja zaklenjen tudi brez ključavnice.

ROJSTVO

Pod kupolo nebeško se rodijo in bivajo ljudje, živali in rastline. O novorojenih besedah sanja pesnik. Pesnikovo delo je sestaviti poved. Pesnikov cvet je »cvet marjetice« (poved), ki jo poskuša znova in znova sestaviti. Vedno znova je beseda besed mama.

DROBTINICE

Najbolj mi je všeč tale:

Ko zamižiš šele vidiš,
usode trd prijem.
Ko umolkneš, šele slišiš
besed nenajdljivih zven.

Tri življenjske resnice, ki mi ugajajo:

Vsi dihamo isti zrak
in vsem kri po žilah polje

a nihče ni nikomur enak
in vsak je sam svoje veselje.

Nobena pot ni ravna
nobena pot ni revna
a vsaka je zahtevna
in tvoja ena sama-glavna.

Človek ne dozori
do svojega obraza
brez smeha in čenčarij
in ne brez poraza.

Pavček nam na koncu na kratko razjasni nekatere stvari v knjigi,
pove svoje misli,... Pogledi otrok in odraslih se razlikujejo.
Pesnik je na strani otrok.